

Schriftlezing: Joh. 19:30-42, Tekst: Joh. 19:30,
Thema: een Heiland tot in de dood, n.a.v. HC16a
Zingen: 31:1,4 en 12, Ps. 42:1. Ps. 16:5 en 6, Ps.
68 :10, Ps. 4 :4

Hoofdpunten van de preek

De dood hoort niet bij het leven, maar is Gods antwoord op de zonde (Rom. 6:23a).

1. Gestorven [16:40]

De HC volgt de *geloofs*belijdenis. Wij geloven in Jezus, die gestorven is. Daarmee valt onze dood in een ander licht.

Het is een feit. Jezus gaf de geest. Hij is geen martelaar of slachtoffer, maar Zaligmaker. Hij maakt Zijn werk compleet af en heeft zo het loon op onze zonde volledig ontvangen.

De HC vraagt naar het 'waarom' (wie dat niet weet zal de waarde van Jezus' lijden en sterven niet zien). Dát Jezus moest sterven heeft te maken met Gods

- Rechtvaardigheid: Gods wet is norm, er is bij God geen willekeur of 'vriendjespolitiek.'
- waarheid: God blijft trouw aan Zijn belofte (+/-).

Dat Jezus, de Zoon van God, stierf geeft Zijn offer oneindige kracht en waarde.

2. Begraven [16.41]

Het evangelie gaat verder, na Jezus' dood. De

Zaligmaker wordt *ook* begraven: als een extra verzekering dat Jezus' dood een feit is.

De evangeliën vertellen ons over een vorstelijke begrafenis. De weg die Jezus ging verdient onze navolging: we begraven onze doden. Cremeren vond vanouds alleen onder de heidenen plaats.

Jezus wordt ook begraven 'om onze graven gelijk te maken aan Zijn graf, namelijk rustplaatsen voor ons lichaam' (voorontwerp van de HC). Net zoals de Heere mogen onze doden die in Hem sterven rusten, wachten op de dag van de opstanding.

3. Hoe zit het met ons sterven?

Betaald is betaald. Toch moeten wij ook sterven. Voor velen (gelovigen net zo goed) een strijd, want sterven is losgescheurd worden en God ontmoeten!

Voor een gelovige is de dood géén loon op hun zonde, maar een doorgang naar het eeuwige leven. In deze weg sterven we aan ons zondaar zijn De hang naar zonde is pas weg, als de zondaar is gestorven.

Tot ons eind gaan we *gelovend* de weg van Jezus: met Christus sterven wij en worden we begraven, om tenslotte met Hem te worden opgewekt; *aanschouwen* komt pas bij de opstanding.